

szüntess” volt a parancs és ismét elkezdődött az állomány növekedése, a szaporulattal elárasztva a környék tavait, a horgászok legnagyobb bosszúságára.

A megfeneklett, keréklápnak nevezett úszóláp mellett siklott a csónakunk. Már messziről fehérlett az Ázsiából behurcolt, tenyérszerű méretű kagyló kinyílt, lakatlan héja. Az ingói csatornához érve lustán, méltóságteljesen emelkedett fel a víz fölé hajló száraz ágról a térségben fészkelő három rétisas-pár közül egy tojó.

A víz felszínét borító algatömeg nem jót jelent a tározónak. Futó Elemér magyarázta, hogy éjjel a vízben kötött oxigént éli fel az alga, és ha csökken a vízszint, bizony a napfelkelte „pipáló” halak sokaságát hozza a felszínre. De ugyanez a helyzet a tartósan borús időjárásakor is, olykor komoly halpusztulást okozva.

De pusztul a nád is, mivel nem működik igazán az 1992-ben elárasztott tározó. Már készen van a terv a rehabilitációra, csak mintegy milliárd hiányzik a kivitelezéshez, de féltő, hogy még évekig változatlan lesz a helyzet.

A zimányi kotrás szélén egy függőcinke-fészekre hívja fel a figyelmet Matula bácsi. Nosza, Vince unokám elkunyerálja a fényképezőgépet, hogy majd ő „lepuffantja” a témát. Ha ez a felvétel nem is sikerült, de később, a száraz fatönk mellett őrt álló kócsagokról már használható felvételt készített.

Kikötünk Hidvégszűzán, ahol *Czakó László* erdész, az Aqua Vendégház gazdája fogad. A szimpatikus kollégáról tudni kell, hogy egy vadászbalesetben térdlövést kapott, és a lábát nem tudták megmenteni. Nem adta fel. Különféle vállalkozásokba kezdett, mígnem megvette Hidvégen a volt Tsz elhanyagolt, az ablakkereteitől is kifosztott szivattyú-

házat. A helyreállítás az akarat diadala. Aki arra jár, ugorjon be megnézni, mert fantasztikus, amit *Czakó László* művelt az épülettel. A középső szint alatti víztö-

meg gondoskodik a hőmérséklet kiegyenlítéséről. A vastag üvegpaddló oválisa, és egy hasonló, nagyobb, körbekerített nyíláson láthatjuk a vizet, a benne úszkáló halakkal. Az épület előtt közel hektárnyi horgásztó, ahol éppen két német vendég kamasz „bénáskodik” a botokkal. Késő délutánra benépesül a part, és egymás után surrognak a felcsalizott zsinórok. Családi hangulat van kialakulóban.

De el kell mennünk, mert Matula bácsi sürget, és a gyerekeknek is időben le kell feküdniük. Még kétféjezetnyi van hátra a Tüskevár-ból, de valószínűleg belealszanak.

Pápai Gábor

Nyugdíjas találkozó

A Gyulaj Zrt. és az EFDSz helyi alapszervezete az elmúlt évek hagyományaihoz híven, idén is megszervezte a vállalatnál nyugdíjba vonult kollégáinak találkozóját. Az új kenyér ünnepét megelőző szép napon, Gyulajon, az óbiródi vadászháznál vártuk kedves volt munkatársainkat. A meghívásra – az egykori fakitermelő brigádok tagjaitól az erdőművelő asszonyokon keresztül, a korábbi vezérigazgatókig – közel százán jöttek el Tolna megye majd minden részéről.

Göbölös Péter vezérigazgató köszöntötte a megjelenteket.

A rövid hivatalos rész után, a külföldi és hazai versenyeken is szebbnél szebb eredményeket elért Tamási Koncert Fúvószenekar kápráztatta el, fülbemászó dallamokat játszva kedves vendégeinket. A bő egy órás, csodálatos előadás alkalmával a zenekar csak repertoárjának töredékét tudta bemutatni. Az ebéd előtt még *Schneiderné Eszenyi*

Margit néni „Az erdő” című saját költeményét szavalta el volt kollégáinak.

(Részlet a versből:

„Sosem öreg a vén erdő
Egy fa kidől, a fiatal felnő,
Ha száz ezer éves is,
A lombos erdő mindig friss.)

A megérkezést követően kialakult jó hangulatú beszélgetések késő délutánba nyúlóan folytatódtak, mely alatt az együtt töltött évek szép és kellemes emlékeit elevenítették fel.

Kárász Attila